

Hvor mange forskellige former er der plads til, eller forventer SF, at man kan få alle eurolandene med i en ny form for euro? Og så vil jeg gerne høre: Hvor mange forskellige former skal der så være? Skal det være en for hvert medlemsland, eller skal der være en, så alle andre lande skal flytte sig i SF's retning? For så vil jeg mene, at SF er temmelig naive, hvis de tror, at de kan flytte både Frankrig og Tyskland og alle mulige andre lande så kraftigt på så stort et område som det her.

Så vil jeg gerne stille et spørgsmål mere, og det er med hensyn til de her dommedagsprofetier: Deler SF stadig væk opfattelsen af, at mange af de her dommedagsprofetier er aldeles manipulerende, hvis man skulle ind og støtte et dansk ja til en folkeafstemning?

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:07

Ole Sohn (SF):

Jeg vil gerne sige, at dommedagsprofetier og den form for debat, der er omkring kronen og euroen i Danmark, ikke er noget særlig konstruktivt. Dansk økonomi har været ufattelig stærk i forhold til de dommedagsprofetier, der kom forud for den sidste folkeafstemning, og derfor mener jeg, at det er helt overskruet at køre en debat op om, hvorvidt vi skal have kronen eller euro.

Det, der er det helt afgørende, er den økonomiske struktur og de rammer, der er omkring kronen, og de økonomiske strukturer og rammer, der er omkring euroen, og der har vi en fælles interesse med de franske borgere og de italienske borgere og de spanske borgere, alle EU-borgere, og det er, at vi får styr på den finansielle sektor, at vi får lukket de spekulationsmuligheder, der er, og som en deregulering af markedet igennem de sidste 20 år har bidraget til.

Der noterer jeg med tilfredshed, at det ikke kun er SF, der har den opfattelse, men at den faktisk har bredt sig, så selv statsministeren som liberalist kan se nødvendigheden af – hvilket er fuldstændig i strid med den liberalistiske grundtanke – at man er nødt til at have gennemskuelighed i den finansielle sektor, at man er nødt til at have nogle rammer og nogle kontrolforanstaltninger for at undgå, at den finansielle sektor kan bringe et land eller en region eller for den sags skyld verden ud i en ny finansiell krise. Og når folk ændrer sig og bevæger sig og kan se nye muligheder ved at ændre politik, så forstår jeg

ikke, hvorfor man skal have en debat om ja eller nej til en euro, som den så ud i år 2000.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 15:09

Jesper Langballe (DF):

Hr. Ole Sohn har jo fuldstændig ret i, at der sandelig er løbet meget vand i stranden hos SF, siden Holger og konen sagde nej til unionen. Jeg ved da godt, at hr. Ole Sohn kalder det, at SF har udviklet sig. Der kunne være ondsindede mennesker rundt omkring, der ville sige, at det i stedet betyder, at SF blaffer for vind og vejr.

Hr. Søren Espersen fastslog, at hr. Ole Sohns ordførertale intet som helst indeholdt. Jeg vil dog sige, at den indeholdt to ting, nemlig sådan en fuldstændig klassisk marxistisk lektie om onde borgerlige, som har dereguleret finansmarkedet, og så lidt ros til statsministeren, fordi statsministeren har forstået det. Vi kan jo senere spørge statsministeren, hvordan han har det med at blive rost af et klassisk socialistisk kommandøkonomisk parti, som han bejler så varmt til for at få med til en euroafstemning.

Det kan vi senere spørge om. Mit spørgsmål til hr. Ole Sohn nu er – ja, det er lidt kringlet, men hvordan tror hr. Ole Sohn at statsministeren har det med sådan en ros?

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Ole Sohn (SF):

Det tror jeg sådan set man skal overlade til statsministeren at svare på.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ja tak. Hr. Svend Auken for en kort bemærkning.

Kl. 15:11

Svend Auken (S):

I modsætning til hr. Søren Espersen og andre, der har haft ordet, mener jeg bestemt ikke, at karakteristikken af hr. Ole Sohns indlæg som værende indholdsløst er en rigtig karakteristik. Jeg synes tværtimod, at det er befriende, at man holder sig til, at virkeligheden ændrer sig, og at vi lever midt i en krise, hvor der er brug for mere samarbejde og ikke mindre samarbejde, naturligvis forudsat, at det samarbejde bliver indrettet på den rigtige måde. Der spiller hr. Ole Sohns parti og et flertal her i Folketinget jo i øjeblikket sammen for at få skarpe regler for kapitalfonde,